

ಗಣೇಶ ಅರಳೇಕಟ್ಟಿ

ಮೇಯರ್ ನ್ಯಾಯದಾನ!

■ ಪ್ರಕಾಶ ಎಸ್ ಮನ್ಸಂಗಿ

ಗಾರ್ಡಿಯಾ ಎನ್ನುವವರು ನ್ಯಾಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮೇಯರ್ ಆಗಿದ್ದ 1940 ರ ಕಾಲ. ಆಗ ಮೇಯರಿಗೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಅಧಿಕಾರವಿತ್ತು.

ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ತುಂಬ ಅಪರಾಧಿಗಳು, ಜನರು ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ನೆರೆದಿದ್ದರು. ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮುದುಕಿಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಕಟಕಟಿಯಲ್ಲಿ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಯಿತು. ಅವಳು ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪೌಂಡ್ ಬ್ರೇಡ್ ಕಡ್ಡಳೆಂಬ ಆರೋಪವಿತ್ತು. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಅಜ್ಜೀ, ಬ್ರೇಡ್ ಕಡಿಯಲು ಕಾರಣವೇನು? ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರೇ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿಧವೆ ಮಗಳು, ಅವಳ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳು ಜೊತೆಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಗಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿದ್ದು ದುಡಿಯುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳೂ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಅಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಕಾರಣ ನನಗೆ

ದುಡಿದು ತರಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ್ದರಿಂದ, ಬ್ರೇಡ್ ಕಡಿಯಬೇಕಾಯಿತು. ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಮುದುಕಿ ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು.

ತಕ್ಷಣ ಬ್ರೇಡ್ ಅಂಗಡಿಯ ಮಾಲೀಕ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಈಕೆಗೆ ಕ್ಷಮಾದಾನ ನೀಡಬೇಡಿ, ಹೀಗಾದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕಡಿಯಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಈಕೆಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡಲೇಬೇಕು ಎಂದು ತಕರಾರು ತೆಗೆದನು. ಕ್ಷಣ ಹೊತ್ತು ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮೌನ ಕವಿಯಿತು.

ಮೇಯರ್ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರು. ಅವಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡದೇ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ; ಶಿಕ್ಷೆ ಹಾಕಲು ಮನಸ್ಸೂ ಬಾರದು. ಕೊನೆಗೆ ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಮುದುಕಿ ಕಡ್ಡಿಯವುದು ಸಾಬೀತಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ಹತ್ತು ಡಾಲರ್ ದಂಡ ವಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು.

ಹತ್ತು ಡಾಲರ್ ಮೊತ್ತದ ದಂಡವನ್ನು ವಿಧಿಸಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ನಿಡಿದರು. ಮುದುಕಿ ಅಳತೊಡಗಿದಳು. ನನ್ನ ಬಳಿ ಹತ್ತು ಡಾಲರ್ ಹಣವಿದ್ದರೆ ನಾನೇಕೆ ಬ್ರೇಡ್ ಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈಗ ಈ ಹಣವನ್ನು ಹೇಗೆ

ತುಂಬಲಿ? ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರಾದಳು.

ನೋಡಿ, ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಮುದುಕಿಯೊಬ್ಬಳು ಕಡಿಯುವ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದು ವಿಷಾದನೀಯ. ಕಾರಣ ಇದರ ನೈತಿಕ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ನಮ್ಮದೂ ಕೂಡ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಅರ್ಧ ಡಾಲರ್ ದಂಡವನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅದನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಮುದುಕಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಎಂದು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ನುಡಿದರು. ತಮ್ಮ ಪಾಲೆಂದು ತಾವೂ ಅರ್ಧ ಡಾಲರ್ ನೀಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೂ ತಮ್ಮ ಪಾಲೆಂದು ಅರ್ಧ ಡಾಲರ್ ಕೊಟ್ಟರು. ಒಟ್ಟು ನಲವತ್ತೇಳು ಡಾಲರ್ ಸಂಗ್ರಹವಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ಮುದುಕಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿದರು. ನಡುಗುತ್ತ ಬಂದ ಮುದುಕಿ ನಗುತ್ತ ಮನೆಗೆ ತೆರಳಿದಳು.

ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಸಾವಿರಾರು ಮಕ್ಕಳು ದಿನವೂ ಉಪವಾಸ ಬೀಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ನೈತಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಮ್ಮದೂ ಅಲ್ಲವೇ? ಕಾರಣ ದಿನಾಲೂ ಅವರ ಉಪವಾಸ ನೀಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ, ಮದುವೆ ಮುಂಜಿಗಳಲ್ಲಾದರೂ ಅವರ ಹಸಿವೆ ನೀಗಿಸಿದರೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಚೆನ್ನ ಅನಿಸುವುದಲ್ಲವೇ? ■